

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

97

październik 2024

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. W dzisiejszej Ewangelii kilkakrotnie powraca temat radości. Najpierw widzimy ją u siedemdziesięciu dwóch uczniów, którzy „z radością wrócili” zdumieni, że nawet złe duchy im się poddawały. Chrystus im odpowiada: „Nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie” (Łk 10,20). Zaraz potem Ewangelista pisze: „W tej to chwili Jezus rozradował się w Duchu Świętym” (Łk 10,21). Pełen uniesienia duchowego wysławia Ojca, który zakrył te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawił je prostaczkom. „Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: «Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie»” (Łk 10,23).

2. Dziś przypada wspomnienie św. Faustyny. Przypomnijmy więc jej słowa o radości, jaką przeżywała: „W czasie Komunii św. radość zalała duszę moją, czułam, że jestem złączona ściśle z Bóstwem; wszechmoc Jego pochłonęła całą istotę moją, przez cały dzień czułam w szczególny sposób bliskość Boga, a chociaż obowiązki mi nie pozwoliły pójść ani na chwilę przez cały dzień do kaplicy, to jednak nie było chwili, w której bym nie była złączona z Bogiem, czułam Go w sobie w sposób więcej odczuwalny aniżeli kiedy indziej” (*Dz* 346); „Ujrzałam Jezusa, który mi rzekł: *Ja zawsze jestem w sercu twoim*. Niepojęta radość przeniknęła duszę moją i napełniła wielką miłością Bożą, którą zapaliło się biedne serce moje” (*Dz* 78).

3. Św. Faustyna cieszyła się zjednoczeniem z Jezusem w Komunii Świętej. My również mamy ten powód do radości. Przyjmujemy Pana, który chce być z nami, a my chcemy być z Nim. W przeżywaniu tej radości pomagają nam Maryja, której niepokalane Serce było wypełnione wyjątkowym szczęściem macierzyństwa wobec Jezusa i najgłębszym zjednoczeniem z Nim. Gdy rozważamy różańcowe tajemnice, otwieramy się coraz bardziej na dar pełnego radości przyjęcia Jezusa. Niech miesiąc październik, który przeżywamy, będzie wypełniony tą modlitwą. Przeżywajmy ją, według możliwości, w kościele i w rodzinach, indywidualnie i wspólnie. Dziś, w pierwszą sobotę miesiąca, nasza modlitwa ma również charakter wynagradzający.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Marii, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, klękamy przed Tobą obecnym w Najświętszym Sakramencie i dziękujemy Ci za uczenie się, przez wiele pierwszych sobót, piękna i głębi różańca świętego, za lepsze poznanie tej modlitwy jako modlitwy kontemplacyjnej, jako spotkanie z tajemnicą Boga i człowieka. Czyniliśmy to wędrując niejako, od spotkania w maju poprzez kolejne miesiące do spotkania we wrześniu, z Maryją, Matką Bożą Różańcową. Dzisiaj, w pierwszą sobotę października, trwamy sercem przy Maryi w czasie Jej ostatniego objawienia w Fatimie. Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za świętego Jana Pawła II, który w swoim liście apostolskim „Rosarium Virginis Mariae” uczy nas modlitwy różańcowej i daje nam również świadectwo, jak ważna w Jego życiu była ta modlitwa. Pragniemy więc jeszcze raz pochylić się nad papieskim nauczaniem i gorąco prosimy, ześlij, Panie Jezu, Ducha Świętego, abyśmy, jak Maryja, głęboko zachowali w sercach i umysłach wszystkie tajemnice, które rozważamy w różańcu. Papież wyjaśnia nam, że ma on charakter kontemplacyjny, dlatego po każdym odczytanym fragmencie pozostaniemy w chwili ciszy.

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Maryja rzekła do Jezusa: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (Łk 2,48-51).

Chwila ciszy.

L2: Z listu św. Jana Pawła II o różańcu: „Różaniec, który pod tchnieniem Ducha Bożego rozwinął się stopniowo w drugim tysiącleciu, jest modlitwą o wielkim znaczeniu, przynoszącą owoce świętości. Jest ona dobrze osadzona w duchowości chrześcijaństwa, które – po dwóch tysiącach lat – nic nie straciło ze swej pierwotnej świeżości i czuje, że Duch Boży pobudza je do «wypłynięcia na głębiej». Różaniec należy do najlepszej i najbardziej wypróbowanej

tradycji kontemplacji chrześcijańskiej. Rozwinięty na Zachodzie, jest modlitwą typowo medytacyjną i odpowiada poniekąd «modlitwie serca» czy «modlitwie Jezusowej», która wyrosła na glebie chrześcijańskiego Wschodu”.

Chwila ciszy.

L1: „Kto podejmuje kontemplację Chrystusa, rozważając etapy Jego życia, musi pojąć w Nim również «prawdę o człowieku». «W istocie misterium człowieka wyjaśnia się prawdziwie jedynie w misterium Słowa Wcielonego». Różaniec pomaga otworzyć się na to światło. Idąc drogą Chrystusa, w którym droga człowieka jest «zrekapitulowana», odsłonięta i odkupiona, wierzący staje przed obrazem człowieka prawdziwego. Kontemplując Jego narodziny uczy się sakralnego charakteru życia, patrząc na dom w Nazarecie poznaje pierwotną prawdę o rodzinie według planu Bożego, słuchając Nauczyciela w tajemnicach życia publicznego czerpie światło, by wejść do Królestwa Bożego, a idąc drogą na Kalwarię uczy się znaczenia zbawczego cierpienia. Wreszcie kontemplując Chrystusa i Jego Matkę w chwale, widzi cel, do którego każdy z nas jest wezwany”.

Chwila ciszy.

L2: „Jednak najważniejszym motywem, by zachęcić z mocą do odmawiania różańca, jest fakt, że stanowi on bardzo wartościowy środek, sprzyjający podejmowaniu we wspólnocie wiernych tego wysiłku kontemplacji chrześcijańskiego misterium, którego podłożem powinno być «Chrześcijaństwo wyróżniające się przede wszystkim sztuką modlitwy». Bardziej niż kiedykolwiek przynagla wezwanie, by nasze wspólnoty chrześcijańskie stały się «prawdziwymi szkołami modlitwy»”.

Chwila ciszy.

L1: „O, błogosławiony różańcu Maryi, słodki łańcuchu, który łączysz nas z Bogiem; więzi miłości, która nas jednoczysz z aniołami; wieżo ocalenia od napaści piekła; bezpieczny porcie w morskiej katastrofie! Nigdy cię już nie porzucimy. Będiesz nam pociechą w godzinie konania. Tobie ostatni pocałunek gasnącego życia. A ostatnim akcentem naszych warg będzie Twoje słodkie imię, o Królowo Różańca Świętego”.

Chwila ciszy.

L2: Słowami pieśni wyrażmy naszą wdzięczność Jezusowi i Jego Najświętszej Matce za dar modlitwy różańcowej. Dziękujemy za wszystkich, którzy tę modlitwę odmawiają starając się łączyć wypowiadane słowa z kontemplacją Bożych tajemnic. Dziękujemy za wspólnotę Żywego Różańca, w której indywidualna modlitwa poszczególnych osób jest równocześnie modlitwą w duchowej łączności z pozostałymi członkami róży.

Śpiew: „Różańcowa Pani nieba, ziemi”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważmy dziś różańcowe tajemnice światła. Przeżywajmy każdą z nich z Maryją wpatrując się w modlitwę Jezusa i przyjmując Jego pouczenie o modlitwie.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

P: „Gdy Jezus się modlił, otworzyło się niebo i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica” (Łk 3,22). Gdy się modlimy z Jezusem, otwiera się niebo i zstępuje Duch Święty. Naucz nas, Panie, modlić się!

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Przemiana wody w wino w Kanie Galilejskiej

P: „Jezus rzekł do sług: «Napełnijcie stągwie wodą!» I napełnili je aż po brzegi. Potem powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!» Oni zaś zanieśli” (J 2,7-8). Jezu, naucz nas słuchać Twoich poleceń.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie królestwa niebieskiego

P: „Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: «Panie, naucz nas się modlić»” (Łk 11,1). My również prosimy z wiarą: „Panie, naucz nas modlić się”.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na górze Tabor

P: „Gdy Jezus się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniaco białe” (Łk 9,29). Gdy się modlimy z Jezusem, zmienia się nasze życie. Staje się jasne, pełne światła, piękne. Panie, naucz nas modlić się.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

P: Jezus „podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie»” (J 17,1.20). Modliłeś się, Panie, za nas. Naucz nas modlić się za naszych braci i siostry.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.